Ponedjeljak, 16.02.2015.g.

Već nekoliko dana razmišljam kako da pristupim ovogodišnjoj Korizmi.

Da li više molitve i duhovnih razmatranja ili više postao i odricanja. Pa sve

to pokušavam nekako uklopiti u moj svakodnevni život, razne obveze i

očekivanja okoline. Tako su nastale i neke moje odluke za ovo

KORIZMENO VRIJEME PRIPREME.

Svaki dan ću izmoliti i razmatrati po jedan KRIŽNI PUT. Petkom i

nedjeljom će se, prije mise, moliti u našoj župnoj crkvi a u ostale dane

ću moliti molitve Križno puta od raznih autora. Stvarno ih ima prekrasnih.

KRIŽNI PUT koji je napisao dragi pokojnik fra SLAVKO BARBARIĆ.

Pa lijepi MARIJIN KRIŽNI PUT.

A sigurno ću nekoliko puta, ovisno o raspoloženju, moliti i razmatrati

molitvu KRIŽNOG PUTA koju sam si sam složio, koja je prepuna

TIHIH OSOBNIH RAZMATRANJA KRISTOVE MUKE KAKO JE

OPISANA U BIBLIJI.

To me uvijek nekako posebno napuni, RAZMATRANJE KRISTOVE

MUKE U TIŠINI SVOJEG SRCA, ONAKO KAKO JE TO OPISANO U

ŽIVOJ BOŽJOJ RIJEČI, BIBLIJI. Bez onoga što mi ljudi o tome mislimo

kako se osjećao GOSPODIN ISUS, ili NJEGOVA MAJKA MARIJA, ili

drugi sudionici KRISTOVE MUKE. Samo ono što će mi u tim trenucima

dolaziti u srce.

I odlučio sam idućih dana dati uvezati 20-tak primjera moje prve knjige,

SMISAO ŽIVOTA, pa ću ih podijeliti dragim ljudima za koje mislim da bi

u onome što sam ja spoznao, i kako nastojim živjeti, pronašli možda i za

sebe i za svoje dileme i borbe u svakodnevnom životu. Reći ću im da je

KORIZMENO VRIJEME najbolje vrijeme za preispitivanje sebe i odnosa

sa drugim dragim ljudima oko sebe pa im možda moje svjedočanstvo u

tome pomogne.

Razmišljam kako bi produbio i ojačao svoj odnos sa svojim najbližima,

suprugom, majkom, djecom …

TOLIKO TOGA TU IMAM ZA NAPRAVITI. A TAKO MI ČESTO

NEDOSTAJE IDEJA I SNAGE. KORIZMA JE PRAVO VRIJEME DA

NA TOME MALO VIŠE PORADIM.

Od posta, postit ću srijedom za duše u čistilištu a petkom za obraćenje

grješnika. To i sad činim, ali ću sada to i postrožiti.

I mise, da, nastojat ću svakodnevno ići na mise. Mogu to, nedostaje mi

to, samo se trebam više potruditi.

KORIZMA JE PRAVO VRIJEME ZA VIŠE TRUDA I MILOSRDNIH

DJELA PREMA SEBI I DRUGIMA.

Za sve vas, koji još tražite čemu bi se više posvetili u ovo VRIJEME

OSOBNOG PREISPITIVANJA U PRIZMI ISUSOVE MUKE I

TRPLJENJA ZA NAŠE SPASENJE, a oženjeni ste, možda će, nakon

teksta koji ću vam dolje prepisati, na prvo mjesto u vašem planu u ovo

korizmeno vrijeme, doći upravo vaš suprug ili supruga.

JER, KORIZMENO VRIJEME JE UPRAVO VRIJEME U KOJEM

NAJVIŠE DOLAZI DO IZRAŽAJA LJUBAV.

LJUBAV BOGA PREMA NAMA LJUDIMA.

LJUBAV PO KOJOJ SE SPAŠAVAMO.

SADA, U OVOM ZEMALJSKOM ŽIVOTU OD RAZNIH NEMIRA I

NAPASTOVANJA ZLOGA I NJEGOVIH ZLIH DUHOVA.

I LJUBAV KOJA NAM DAJE NADU I OBEĆANJE VJEČNOG

ŽIVOTA. U BOŽJEM KRALJEVSTVU.

A sveti Franjo Saleški je u svojoj knjizi FILOTEA, u jednom odlomku

prekrasno opisao svoje spoznaje o tome koliko GOSPODINU BOGA

znači i vrijedi ljubav i brak dvoje supružnika. Mene je taj odlomak jako

dirnuo. Jer često zaboravim, u svojoj želji da budem bolji vjernik, dakle,

često zaboravim da je moja supruga dio mene, "jedno tijelo". I da ju

moram "nositi". Kao i ona mene.

I da ne mogu pred Gospodina bez nje. Samo s njom.

Ne smijem ju izgubiti putem…

Evo što je pisao dragi svetac, Franjo Saleški, prije 400 godina:

"POUKA ONIMA KOJI SU U BRAKU

Ženidba je veliko otajstvo u Isusu i Njegovoj Crkvi (Ef 5,32*); za svakoga*

je časno (Heb 13,4), u svima i u svemu, to jest, u svim njenim

dijelovima: svima, jer je i djevice moraju ponizno štovati; u svima jer

jednako sveta među siromasima i među bogatašima; u svemu, jer su

njeno podrijetlo, svrha, tvar i oblik, sveti.

Otajstvo braka je rasadnik kršćanstva koji napučuje zemlju vjernima što

će na Nebu popuniti broj odabranih; a očuvanje vrijednosti braka ima za

državu najveće značenje jer on je korijen i izvorište svih njenih voda.

Dao Bog da Njegov Sin ljubljeni bude pozvan na svaku svadbu kao što je

bio pozvan na onu u Kani! Nikad im ne bi ponestalo vina utjehe i

blagoslova. Tog vina danas, u pravilu, dovoljno samo ima ispočetka, jer

umjesto Spasitelja na svadbu pozivaju Adonisa, a Veneru umjesto Blažene

Djevice…

Tko želi sreću u braku, mora prije ženidbe promisliti o svetosti i

dostojanstvu ovog otajstva; no, umjesto toga, odabire se nered,

spremaju se gozbe i drže se govori: nije onda ni nikakvo čudo ako i u

braku zavlada nered.

Osobito želim potaknuti mnoge muževe i žene da se međusobno ljube

onako kako im to Duh Sveti preporučuje u Svetom Pismu. Ne bih vam

zapravo ništa rekao kad bih kazao: *ljubite se naravnom ljubavlju,* jer tako

čine i grlice, a ni da vam kažem *ljubite se ljubavlju ljudskom,* jer tako su

se i pogani ljubi, nevjernici.

Ja ću vam zajedno s apostolom reći: *Muževi, ljubite svoje žene kao što*

Isus Krist ljubi svoju crkvu; žene, ljubite svoje muževe kao što Crkva ljubi

svojeg Spasitelja.

Sam je Bog Evu doveo našem praocu Adamu i dao mu je za

ženu. Također je Bog, dragi prijatelji, nevidljivom rukom svezao

sveti uzao vašeg braka i dao vas jedno drugome; pa zašto da se

onda ne ljubite ljubavlju svetom, posvećenom i božanskom?

Prvi je učinak te ljubavi neraskidivo jedinstvo vaših srdaca. Ako

se dva komada jelovine spoje dobrim ljepilom, spoj će biti tako čvrst da

će drvo prije puknuti na svakome drugome mjestu nego tamo gdje je

spojeno; a Bog muža i ženu sjedinjuje vlastitom krvlju. Zato je taj spoj

toliko čvrst da će se prije duša odvojiti od tijela nego muž od žene; no,

taj spoj nije ponajprije tjelesni, nego sjedinjenje srdaca, osjećajnosti i

ljubavi.

Drugi učinak ove ljubavi mora biti neprovediva vjernost jednog i

drugog. Pečati su, prema Svetom Pismu, bili urezani u prsten koji se

nosio na ruci (Est 8,8); otuda i onaj tajanstveni obred na vjenčanju kad

Crkva, svećenikovom rukom, blagoslivlja prsten i daje ga najprije

mladencu; time na znakovit način ovim sakramentom pečati srce da u

njega više nikada ne može ući ni ime ni ljubav druge žene, dokle god je

živa ova koja mu je dana; nakon toga i mladenac stavlja mladenki prsten

na ruku u znak da ni u njezinu srcu ne smije biti osjećaja za drugog dok

na zemlji živi onaj kojeg joj je Gospodin dao.

Treći je plod ženidbe rađanje i zakonito podizanje djece. Velika

je čast, supružnici, to što je po vama Bog htio umnožiti duše koje će Ga

blagoslivljati i hvaliti na sve vijeke i što vas je uzeo za suradnike u tom

plemenitom djelu rađanja tijela u koja on, poput nebeskih kapljica, ulijeva

duše i stvara ih.

Ljubite dakle, muževi, svoje žene, nježno, postojano i srdačno; Bog je

ženu stvorio od rebra najbližega srcu prvog čovjeka, da je ovaj ljubi

srdačno i nježno. Slabosti i mane tijela i duše vaših žena neka u vama ne

raspiruju nikakav prijezir, nego, naprotiv, ljubav i suosjećanje, jer Bog ih

je takvima stvorio zato da osjete kako su ovisne o vama i da vas zato više

časte i poštuju, da vam one budu družice …

A vi, žene, ljubite nježno i srdačno, ljubavlju punom poštovanja i

uvažavanja, muževe koje vam je Bog dao; jer zaista, stvarajući muškarca,

Bog je htio da on bude jačega i višega spola od vašega, te da žena bude

ovisna o mužu, *kost od njegove kosti, tijelo od njegova tijela,* (Post 2,23)

pa je zato i stvorena od rebra pod njegovim pazuhom, da bude pod

vlašću i pod vodstvom muževim; čitavo Sveto Pismo svesrdno vam

preporučuje tu podložnost, ali vam je čini i slatkom tražeći od vas da se

prilagodite s ljubavlju, a muževima nalažući da s vama postupaju nježno,

blago i krotko: *Muževi,* kaže sveti Petar, *postupajte sa svojim ženama*

nježno, kao s krhkim posudama, i poštujte ih.

No, dok vas ja potičem na to da sve više jačate međusobnu ljubav, pazite

da se ona ne pretvori u kakav oblik ljubomore; često se, naime, zna

dogoditi da se, kao što se u najljepšoj i najzrelijoj jabuci može zaleći crv,

tako i u najvećoj ljubavi među bračnim drugovima začne ljubomora koja,

malo-pomalo, kvari i remeti njenu pravu bit, izaziva svađe, neslogu pa i

rastavu.

Dakako, ljubomore nema tamo gdje je ljubav obostrano utemeljena na

istinskoj kreposti; zato je ljubomora znak da je i sama ljubav u neku ruku

osjetilna, sirova, koja se nastanila tamo gdje je krepost manjkava,

nepostojana i krhka. Ljubomorom se dakle, želi na poseban način

istaknuti pretpostavljeno prijateljstvo, jer ljubomora zapravo i jest znak

veličine i silnog obujma prijateljstva, ali ne i njegove dobrote i

savršenosti; jer, savršenstvo prijateljstva pretpostavlja sigurnost o

postojanju kreposti u onome koga ljubimo, a ljubomora pretpostavlja

nesigurnost i nepovjerenje.

Ako hoćete, muževi, da vam žene budu vjerne, poučite ih vlastitim

primjerom. "S kakvim obrazom" veli sveti Grgur Nazijanski, "tražite da

vam žene budu stidljive, a sami živite besramno? Kako od njih možete

tražiti ono što im sami niste spremni dati? Želite li da budu čestite? "

Vladajte se i vi prema njima čestito, i, kao što kaže sveti Pavao (1 Sol 4,4)

neka svatko znade držati svoju posudu pri posvećenju. Jer, ako, suprotno

tomu, od vas nauče kojekakve nepodopštine, neće biti nikakvo čudo

osramote li vas raspuštenim životom.

Ali vi, žene, kojima je čast nerazdvojno vezana uz stidljivost i čistoću,

ljubomorno čuvajte dobar glas i ne dopustite da vam bilo kakva

razuzdanost pokvari bjelinu dobra glasa. Čuvajte se svakog, pa i

najmanjeg napada; ne dopustite nikada bilo kakvo udvaranje. Ako vam

tko počne hvaliti ljepotu i čari, ne vjerujte mu; jer, ako tko silno hvali

robu, a ne može je kupiti, lako će pasti u napast da je ukrade. Ako pak,

hvaleći vas, doda i riječ prijezira prema vašem mužu, taj vas tada silno

vrijeđa, jer jasno je da ne samo što želi upropastiti vas, nego vas smatra

napola propalom…

Dame, kako one nekadašnje, tako i ove današnje, rado na uši stavljaju

naušnice s mnogo biserja, pa, kako kaže Plinije, uživaju u njihovom

međusobnom kuckanju. No, ja koji znam da je veliki Božju miljenik Izak

čistoj Rebeki poslao naušnice kao prvi zalog ljubavi, smatram da taj

mistični ures znači da prvo što muž od svoje žene treba imati i što ona

mora za njega brižljivo čuvati, jest njezino uho, tako da nikakav govor ili

zvuk u njega ne uđe, osim milozvučnog kuckanja čistih i čednih riječi, tog

evanđeoskog istočnog biserja; **jer, duša se truje preko uha, a tijelo**

preko usta.

Kad se spoje ljubav i vjernost, uvijek se rađaju prijateljstvo i povjerenje;

zato su sveci i svetice u braku često izmjenjivali sve moguće nježnosti;

izražavali su jedno drugom veliku, ali čednu ljubav; nježnu, ali potpuno

iskrenu. Tako su, na primjer, Izak i Rebeka, najčestitiji vjenčani par

starog vremena, viđeni kroz prozor kako se miluju, no u tome nije bilo

ničega nečasnog, pa je Abimelek odmah shvatio da su, zasigurno, muž i

žena (Post 26, 8. 9)

Veliki sveti Luj nanosio si je oštru tjelesnu pokoru, a također je nježno

ljubio svoju ženu da su mu čak predbacivali zbog preobilnih izljeva

nježnosti i milovanja, premda su ga zapravo morali hvaliti i diviti mu se

što zna svoj uzvišeni duh spustiti do tako neznatnih dužnosti, koje su

itekako potrebne za očuvanje bračne ljubavi; jer, iako ovo iskazivanje

čistog i slobodnog prijateljstva ne vezuje srca, ono ih zbližava i ugodna je

osnova ukupnih međusobnih odnosa.

Kad je sveta Monika bila trudna, više je puta svog nerođenog sina, svetog

Augustina, prikazivala Bogu za kršćansku vjeru, i kao što sam svetac kaže,

"već je u majčinoj utrobi okusio Božju sol". Ovo je velika i važna pouka

kršćanskim ženama da prikažu plod svoje utrobe i prije porođaja; jer Bog,

koji rado prima darove koji mu se prikazuju od srca, ponizno i

dragovoljno, dakle, blagoslivlja dobre nakane majki u onom stanju …

Kad djeca jednom dođu na svijet i počnu se služiti razumom, očevi i

majke moraju im u srce usaditi strah Božji… U našem govoru naraštaje i

obitelji nazivamo kućama, a Židovi su rađanje djece nazivali gradnjom

kuće. To spominje i Sveto Pismo… No, to pokazuje kako *kućiti se* nipošto

ne znači zakopati silno zemaljsko blago, nego odgajati djecu u strahu

Božjem i kreposti; u tome ne treba žaliti truda**, jer djeca su *kruna* oca i**

majke (Izr 17) Tako se sveta Monika vatreno i ustrajno borila protiv zlih

sklonosti svoga sina svetog Augustina, pratila ga po kopnu i moru pa ga

je sretnije rodila suzama, obrativši mu dušu, nego krvlju, rodivši mu

tijelo.

Sveti Pavao ženama nalaže *da se brinu za kuću* (Tit 2,5); mnogi zbog

toga misle da obitelji ženina pobožnost koristi više nego muževljeva, jer

muževi ne borave toliko često među ukućanima i nisu u prigodi tako ih

uspješno poticati na krepost kao što to mogu žene. U svezi s time,

Salomon u svojim Poslovicama (Izr 31, 10-31) kaže kako sreća svake

kuće ovisi o trudu i radinosti *jake žene.*

U Knjizi Postanka (Post 25,21) stoji kako je Izak, *vidjevši da mu je žena*

neplodna, molio Boga za nju, ili, kako stoji u Hebrejima, *molio je Boga*

pred licem njezinim, jer on se molio s jedne strane klecala, a ona s druge.

Muževa molitva prikazana na taj način bila je uslišana.

Najveće i najplodnije jedinstvo muža i žene jest ono koje se ostvari u

svetoj pobožnosti, pa se oni zato moraju uzajamno poticati na pobožnost.

Ima voća koje je, poput dunje, dobro za jelo samo kada se zasladi i od

njega spravi marmelada; ima i takvog koje zbog svoje nježnosti i mekoće,

poput trešanja ili marelice, ne može dulje potrajati ako se ne zasladi i od

njega odmah ne spravi kompot ili džem. Isto tako, i žene moraju željeti

da im se muževi zaslade šećerom pobožnosti, jer čovjek bez pobožnosti

divlja je, surova i bešćutna zvijer; muževi pak trebaju željeti da im žene

budu pobožne, jer bez pobožnosti žena je osjetljiva i podložna

popuštanju ili slabljenju u kreposti.

Sveti je Pavao kazao (1 Kor 7,14) kako *nevjernog muža*

***posvećuje vjerna žena, nevjernu ženu vjeran muž,* jer u ovom**

čvrstom bračnom savezu jedno može lako drugoga povući u

krepost. A kakav li je tek blagoslov kad vjerni muž i vjerna žena

posvećuju jedno drugo u istinskom strahu Gospodnjem!

Uostalom, moraju se tako međusobno podnositi da nikad ne planu

srdžbom oboje odjednom, te da se kod njih ne mogu vidjeti nesloga i

svađa. Pčele se ne zadržavaju tamo gdje se čuje jeka i diže velika galama;

isto tako ni Duh Sveti ne prebiva u domu u kojem su buka, vika, svađa i

prepirka…

...Bračna postelja mora biti *neoskvrnuta*, kao što kaže apostol (Heb 13,4),

to jest čista od bestidnosti i drugih putenih prljavština. Sveti je brak

utemeljen u raju zemaljskom, i u njemu nikad, sve do "pada", nije bilo

raskalašenosti ni bilo čega nečistog…"

Eto, toliko prekrasnih misli o braku i obitelji od dragog sveca

Franje Saleškog. A svi mi, koji smo u braku, "padamo" u razne

veće ili manje grijehe u odnosima prema svojem supružniku, ili

djeci, ili roditeljima.

Korizma je pravo vrijeme, VRIJEME KADA JE BOG

POKAZIVAO SVOJU BOŽANSKU LJUBAV NAMA LJUDIMA,

kako bi i mi možda preispitali svoje odnose ljubavi i poštovanja

prema onima s kojima živimo, pogotovo prema svojim

supružnicima.

NEKA NAM BOŽANSKA LJUBAV U TOME

BUDE VODILJA U OVO KORIZMENO

VRIJEMA. PA I DALJE.

O MOJ LJUBLJENI GOSPODINE, VODI NAS I

JAČAJ SVOJIM SVETIM DUHOM U

KREPOSTIMA KOJE PRATE JEDAN CRKVENI

BRAK I OBITELJ KOJA JE IZ NJEGA

PROIZAŠLA!

SVETO I PRESVETO MOJO TROJEDINI,

LJUBLJENI BOŽE: OČE, SINE I DUŠE

SVETI.

ČAŠĆE, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE

VJEKOVA.

SVETA NAZARETSKA OBITELJI, ISUSE,

MARIJO I JOSIPE, MOLITE ZA NAŠE

BRAKOVE I NAŠE OBITELJI!